

Profesor Lucjan Sobczyk

L. Sobczyk

Urodził się w 1927 roku w Natalinie. Studia wyższe, zakończone w 1951 roku pracą dyplomową poświęconą kinetyce wymiany jonowej, odbywał na Wydziale Chemicznym Politechniki Wrocławskiej. Już w czasie studiów rozpoczął pracę jako zastępca asystenta w Katedrze Chemii Fizycznej Politechniki i Uniwersytetu we Wrocławiu, kierowanej przez prof. Kazimierza Gumińskiego. Po studiach, w 1951 roku, wyjechał na studia aspiranckie do ZSRR, gdzie w Instytucie Precyzyjnej Technologii Chemicznej, pod kierunkiem prof. J. K. Syrkina, specjalizował się w badaniach polaryzacji dielektrycznej układów z wiązaniem wodorowym. Po uzyskaniu stopnia kandydata nauk chemicznych w 1954 roku, w moskiewskim Instytucie, wrócił do Katedry Chemii Fizycznej Politechniki Wrocławskiej. Sześć lat później (w 1962 roku) habilitował się na Wydziale Chemicznym Politechniki Wrocławskiej przedkładając rozprawę dotyczącą struktury elektronowej pochodnych pirydyny. Jednocześnie, począwszy od 1956 roku, rozpoczął organizowanie Katedry Chemii Fizycznej Uniwersytetu

Wrocławskiego, zaś po reformie szkolnictwa wyższego – w 1968 roku – objął kierownictwo Zakładu Chemii Fizycznej na Uniwersytecie Wrocławskim.

Badania naukowe w zespole kierowanym przez prof. L. Sobczyka koncentrują się wokół zagadnień dotyczących wiązania wodorowego: analiza rozkładu ładunków w wiązaniach wodorowych przez pomiary momentów dipolowych i jądrowego rezonansu kwadrupolowego, efekty izotopowe, które doprowadziły do wykrycia anomalii w rodzinie związków z silnym wiązaniem wodorowym NHN oraz zastosowania metod fizycznych do ustalania struktury cząsteczek, badania przemian fazowych w dielektrykach. Poszukiwania nowych materiałów doprowadziły do uzyskania nowej rodziny kryształów ferroelektrycznych.

Profesor Lucjan Sobczyk jest autorem lub współautorem 13 książek i skryptów, wielu artykułów przeglądowych i ponad 200 oryginalnych prac badawczych. Na uwagę zasługują dwa podręczniki akademickie: *Chemia fizyczna dla przyrodników* (wraz z A. Kiszą) oraz *Eksperymentalna chemia fizyczna* (wraz z A. Kiszą, K. Gatnerem i A. Kollem).

Profesor L. Sobczyk wypromował 22 doktorów, spośród których 9 habilitowało się, 6 zostało profesorami.

W ramach swej działalności dydaktycznej Profesor prowadził około 20 różnych wykładów z zakresu chemii fizycznej, kieruje ogólnopolskim seminarium „Dielektryczne i optyczne aspekty oddziaływań międzycząsteczkowych”.

W 1976 roku został wybrany członkiem korespondentem, a w 1989 roku członkiem rzeczywistym Polskiej Akademii Nauk.

Poza uczelnią pełnił wiele funkcji w organizacjach naukowych. Za swą działalność był wielokrotnie nagradzany, m.in. Medalami J. Zawidzkiego i J. Śniadeckiego przyznawanymi przez Polskie Towarzystwo Chemiczne, Medalem J. Hanusa nadanym przez Czechosłowackie Towarzystwo Chemiczne, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Jest doktorem honoris causa Uniwersytetu Leningradzkiego.